

V jutro rano se ja vstanem

V ju-tro ra-no se ja vsta - nem ma-lo pred zo - rom,
Ter se k vo-di - ci pre-še - čem, da se raz- hla - dim.

2 Zagledal sam divojčicu
z vrtla šetajuč.
V jednij ruki grozje nosi,
v drugoj rozmarin.

3 „Oj Marico, dušo moja,
zač si zalostna?“
„S noč se jesam zaručila,
s kim me volja ni.“

4 „Oj Marico, dušo moja,
zač te volja ni?
On ti ima srebra, zlata,
da mu broja ni.“

5 „Ča mi hasni zlato, srebro,
kad me volja ni!
Rajše Bogdaj siromaha,
da me volja je!“

V jutro rano se ja vstanem

V ju-tro ra-no se ja vsta - nem ma-lo pred zo - rom,
Ter se k vo-di - ci pre-še - ćem, da se raz- hla - dim.

- 2 Zagledal sam divojčicu z vrtla šetajuć.
V jednij ruki grozje nosi, v drugoj rozmarin.
- 3 „Oj Marico, dušo moja, zač si zalostna?“
„S noć se jesam zaručila, s kim me volja ni.“
- 4 „Oj Marico, dušo moja, zač te volja ni?
On ti ima srebra, zlata, da mu broja ni.“
- 5 „Ča mi hasni zlato, srebro, kad me volja ni!
Rajše Bogdaj siromaha, da me volja je!“

V jutro rano se ja vstanem

V ju - tro ra - no se ja vsta - nem
Zag - le - dal sam di - voj - či - cu
„Oj Ma - ri - co, du - šo mo - ja,
„Oj Ma - ri - co, du - šo mo - ja,
„Ča mi has - ni zla - to, sre - bro,

ma - lo pred zo - rom, Ter se k vo - di -
z vrt - la še - ta - juč. V jed - nij ru - ki
zač si za - lost - na?“ „S noć se je - sam
zač te vol - ja ni. On ti i - ma
kad me vol - ja ni! Raj - še Bog - daj

ci pre - še - ćem, da se raz - hla - dim.
gro - zje no - si, v dru - goj roz - ma - rin.
za - ru - či - la, s kim me vol - ja ni.“
sre - bra zla - ta, da mu bro - ja ni.“
si - ro - ma - ha, da me vol - ja je!“

V jutro rano se ja vstanem

1

V jutro rano
se ja vstanem
malo pred zorom.
Ter se k vodici (*dim.*)
prešecem,
da se razhladim.

Früh am Morgen
stand ich auf,
kurz vor dem Morgengrauen.
Und zum guten Wasser
ging ich,
um mich abzukühlen.

2

Zagledal sam divojčicu (*dim.*)
z vrtla šetajuć.
V jednij ruki
grozje nosi,
v drugoj rozmarin.

Ich erblickte ein Mädchen,
das herauslief aus dem Garten.
In der einen Hand
Trauben trug es,
in der anderen Rosmarin.

3

„Oj Marico, dušo moja,
zač si zalostna?“
„S noć
se jesam zaručila,
s kim me volja ni.“

„Ach, Marica, mein Liebchen
(*wörtl.* meine Seele),
warum bist du so traurig?“
„Gestern Abend
habe ich mich verlobt
mit einem, den ich nicht mag.“

4

„Oj Marico, dušo moja,
zač te volja ni?
On ti ima srebra, zlata,
da mu broja ni.“

„Ach, Marica, mein Liebchen,
warum magst du ihn nicht?
Er hat Silber (und) Gold,
so viel, nicht zu zählen
(*wörtl.* dass ihm keine Zahl ist).“

5

„Ča mi hasni zlato, srebro,
kad me volja ni!
Rajše Bogdaj siromaha,
da me volja je!“

„Was nützt mir Silber und Gold,
wenn ich ihn nicht mag!
Gäbe mir der liebe Gott einen Armen
(*wörtl.* lieber Gott - gib einen Armen),
den ich mag!“

Die Mundart der Kroaten im Burgenland weicht erheblich vom Schriftkroatischen ab; sie enthält viele slowenische Elemente.

SG/KL 070696